

Ensimmäistä kertaa elämysmatkalla 2012

Ulla Heijari

Etsiskelin kesällä 2011 netistä erilaisilla hakusanoilla sopivaa talvimatkaa Kuubaan tai Etelä-Amerikkaan. Kuuba oli tuttu kohde parin aikaisemman vierailun johdosta ja Etelä-Amerikasta oli tuntumaa Brasilian kautta. Erilaisia kahden viikon seuramatkoja oli kyllä tarjolla, mutta ajankohta, hinta tai sisältö ei oikein tuntunut sopivalta.

Hakuhaaviin tarttui lopulta Suomi-Nicaragua-seuran jäsenten elämysmatka Nicaraguaan. Ajankohta ja matkan kesto oli juuri sopiva, ohjelma vaikutti hintaansa nähden todella monipuoliselta ja kiinnostavalta ja maassa puhutaan espanjaa. Oikea matkatimantti. Lähetin heti seuraan kyselyn olisiko matkalle vielä yhtä paikkaa vapaana. Kesälomien takia kului jonkin aikaa ennen kuin sain tiedon, että joku on peruuttanut osallistumisensa ja mahtuisin mukaan.

Valmistautuminen

Nicaragua ei ollut lomakohteita miettiessäni koskaan käynyt edes mielessä. Päälimmäisiä mielikuvia maasta olivat köyhyys, luonnonmullistukset, rikollisuus, sotainen menneisyys, korruptio, diktatuuri ja läpikulkupaikka. Moskiittoja ja malariaakin pitäisi pelätä.

Liityin seuran jäseneksi, joka on edellytyksenä matkalle osallistumiselle. Suomi-Nicaragua-seuran nettisivuilla on paljon tietoa maasta ja kokemuksia aikaisemmilta elämysmatkoilta. Nicaragua alkoi kiinnostaa yhä enemmän. Erilaisia blogeja ja nettisivuja kahlaamalla löytyi uusia näkökulmia maahan. Yritin kerrata myös espanjankieltä.

Marraskuun lopulla Nica-seuran tiloissa pidetyn matkalaisten tapaamisen yhteydessä saimme vielä seuran edustajien kautta täsmätietoa tulevasta matkasta ja maasta ja kuulimme myös aikaisemmin matkalla olleiden kokemuksia. Tuon tilaisuuden jälkeen ainakin minulta karisivat turhat ennakkoluulot ja pelot.

Matka alkaa

Torstaina 26.1.2012 illansuussa nousimme Helsinki-Vantaalta Lontoon koneeseen, yövyimme Lontoossa ja jatkoimme matkaa perjantaina 27.1. Miamiin ja sieltä edelleen illaksi Managuaan. Matkanjohtaja Petri Jaakkola toivotti väsyneen ryhmän tervetulleeksi Nicaraguaan Managuan lentoasemalla. Matkalaukut nostettiin pikkubussin katolle ja matka jatkui Granadaan Hostal Angeliin. Señor Orlandolla oli iltapala ja huoneet valmiina elämysmatkalaisille.

Elämyksestä toiseen

Lauantaina 28.1. aamulla Nicaraguaan tutustuminen käynnistyi täydellä teholla. Päivällä kuulimme laajan esityksen Niina Mälkiän ja Antti Pelttarin kotona ympäristöasioista ja illalla pääsimme nauttimaan upeasta suomalais-nicaragualaisvoimin toteutetusta tanssitaiteesta Managuassa ja konsertin jälkeen suurlähetystön vastaanottotarjoilusta.

Seuraavalla viikolla ohjelmassa oli pitkä jokiristeily Nicaraguan ja Costa Rican välistä rajajokea, San Juania pitkin Karibian rannikolle ja takaisin. Majoittumiset olivat menen tullen pienissä joenvarsikyissä, joihin ainoa kulkureitti on vesitie. Jokimatkan aikana Suomeen oli valittu uusi presidentti, Sauli Niinistö.

Syntymäpäivä Solentinamella

Tiistaina 7.2. palasimme Nicaraguajärven rannalle San Carlosin satamaan, josta jatkoimme pikaveneellä Solentinamen saaristoon. Teimme saariretkiä ja tutustuimme Solentinamen taiteilijayhteisöön ja runoilija, kuvanveistäjä Ernesto Cardenalin kotitaloon. Vierailimme myös kuvataiteilija Rosa Pinedan kotona ja taulujen ostajat saivat taulunsa taakse taiteilijan omakätiset tervehdykset.

Torstaina 9.2. vietimme lepopäivää Solentinamella ja henkilökohtaisesti siirryin tuona päivänä uudelle vuosikymmenelle. Juhlistimme tapahtumaa kakkukahveilla ja iltadiskolla. Petri hoiti järjestelyt ravintolan henkilökunnan kanssa. Täytekakut tuotiin veneellä mantereelta San Carlosista. Sikäläisen kondiittorimestarin loihittamat komeat kakut olivat runsaanpuoleiset, joten

niistä riitti tarjottavaa vielä aamiaisellakin. Flor de Caña löytyi paikallisesta kioskista. Kaikille vielä tässä yhteydessä lämpimät kiitokset järjestelyistä ja muistamisista ja mukavasta yhdessäolosta!

Ometepen jylhät tulivuoret

Seuraavana päivänä palasimme veneellä takaisin San Carlosiin. Iltapäivällä lähdimme isolla vuorolaivalla Nicaraguajärveä pitkin Ometepen tulivuorisaarelle. Ilta pimeni ja kuu kajasti. Laivan kannelle kävi isolta ulapalta viileä tuuli, lyhytihaisissa kesätamineissa miltei paleli. Eräs matkalaisryhmä nukkui tyytyväisinä makuupusseissaan laivan kannella. Tulivuoret Concepción ja Maderas kohosivat vihdoin selkeinä horisontissa, olimme perillä puolen yön aikoihin.

Lauantaina kävimme uintiretkellä ja illalla oli mukava illanvietto La Palomassa. Iltanuotion hiivuttua palasimme majapaikkaan ja aamulla jatkoimme laivalla San Jorgeen ja edelleen bussilla Granadaan.

Hyväntekeväisyyttä ja solidaarisuutta

Yövyimme Granadassa tutussa Angel -hostelissa, vaihdoimme matkalaukkuun puhtaita vaatteita ja matka jatkui maanantaina 13.2. pohjoisille vuorille Ocotaliin. Matkalla veimme seuran keräämillä rahoilla hankittuja koulutarvikkeita eräälle koululle. Siisteihin koulupukuihin pukeutuneet lapset palkitsivat hyväntekeväisyyskäynnin taputuksin ja yhteislauluin. Käväisimme myös koululuokissa. Tiistaina 14.2. tutustuimme Solidaarisuuden Jukka Pakkalan johdolla mielenkiintoisiin kehitysyhteistyöprojekteihin. Vierailimme sika- ja kanatiloilla, paprikaviljelmillä ja leipomossa. Nautimme paikallisella maatilalla maittavan lähiruokalounaan.

Kulttuuria Leónissa ja samoilua Padre Ramosin luonnonsuojelualueella

Keskiviikkona 15.2. ehdimme jo Leóniin. Puolet ryhmästäme lähti Leónista käsin valloittamaan Petrin johdolla Cerro Negrón tulivuorta ja toinen puoli jäi tutustumaan Liisan johdolla Leónin kulttuurinähtävyyksiin. Osa ryhmästä jäi vielä muutamaksi päiväksi Leóniin ja me loput lähdimme perjantaina 17.2. Tyynenmeren rannalle Padre Ramosin luonnonsuojelualueelle.

Padre Ramosiin saapuessamme huomasimme tullemme paratiisiin. Tyynenmeren aallot pauhasivat ja auringonlasku oli mieleenpainuva. Päivällä oli mielenkiintoisia kävelyretkiä suojelualan metsissä, uintiretki mereen tarjottuine meloniviipaleineen ja rantaviivalla ehdittiin järjestää myös juoksukilpailut. Jälkipelissä oli eriäviä näkemyksiä kilpailun lopputuloksesta.

Majoitus oli bambumajoissa tai vaihtoehtoisesti sai nukkua ulkona riippumatossa tai teltassa. Kukot ja kanat tepastelivat vapaana, kuten kaikkialla matkamme varrella olimme tottuneet näkemään. Kukkokiekuu kajahti jo iltayöstä ja kaikki lähitiinon kukot liittyivät kuoroon toinen toisensa perään. Joku jo toivoi lounasruuaksi kukkopataa varmistaakseen seuraavan yön häiriöttömän yön.

Sunnuntaina 19.2. siirryimme paratiisista Leónin kautta Managuaan ja edelleen Granadaan, jossa yövyimme.

Petroglyfejä Zapateralla

Maanantaina 20.2. oli vuorossa tämän elämysmatkan pölyisin ja kivisin taival, bussimatka Granadasta Nicaraguajärven rannan tuntumaan, josta siirryimme pikaveneillä Zapateran saarelle. Itse saari ja majapaikkamme oli kuitenkin yhtä hieno paikka kuin edellinenkin, Padre Ramosin paratiisikohde. Pölyt huuhdottiin nopeasti Nicaraguajärven lämpimiin aaltoihin. Ravintolan ruoka ja palvelu saivat aivan erityisesti kiitosta. Luontoretki saarella arkeologisine nähtävyyksineen virkisti mukavasti.

Kotiinlähtö lähenee

Tiistaina 21.2. palasimme Granadaan ja vietimme illalla tutussa hostelissa läksiäisjuhlaa herkullisia nicaragualaisia pikkusuolaisia nautiskellen. Ilmassa oli jo lähdön haikeutta.

Keskiviikkona 22.2. teimme vielä tuliaisostoksia Masayan artesaanitorilla. Illalla pinnistettiin matkalaukut kiinni, torstaina aamuyöllä klo 3 saimme vielä kevyen aamiaisen, pakkauduimme pikkubussiin ja suuntasimme kohti Managuan lentokenttää. Elämysmatka hienoine kokemuksineen oli paluulentoja vaille ohitse.

Olipa upea matka

Nicaraguan luonto, ystävälliset ihmiset ja elämäntapa tekivät ensikertalaiseen sellaisen vaikutuksen, että lähtisin mielelläni vastaavanlaiselle matkalle uudelleen. Suomi-Nicaragua-seuran toimijat ovat yhdessä kokeneen matkanjohtajan kanssa rakentaneet matkakonseptin, jota kelpaa markkinoida elämysmatkana. Tuntui myös hyvältä kuulla, että kiertomatkamme aikana käytettiin paljon pienten paikallisten toimijoiden ravintola-, majoitus- ja kuljetuspalveluja, jolloin taloudellinen hyöty jakaantui tasaisesti alueen yrittäjille.

Kirjoitelmassani on tullut esille vain murto-osa neljän viikon kiertueen annista. Maa on paljon monipuolisempi ja asiat, jotka meille matkailijoille ovat eksoottisia elämyksiä, eivät välttämättä ole sellaisia tavallista ja niukkaakin arkea eläville nicaragualaisille. Matkailuelinkeinolla on kuitenkin erinomaiset kasvu- ja kehittymisedellytykset Nicaraguassa. Nica-seura tekee elämysmatkojen avulla tärkeää matkailunedistämistyötä Nicaraguan hyväksi. Suosittelen lämpimästi osallistumaan tuleville Nicaraguan elämysmatkoille ja kokemaan omakohtaisesti miten Nicaragua puhuttelee ja avautuu juuri Sinulle.

5.3.2012/Teksti ja kuvat: Ulla Heijari